

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 32Csp/51/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119204566
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Šulek
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2119204566.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudcom JUDr. Jozefom Šulekom v právnej veci sporu žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Mestská časť Staré Mesto, právne zastúpeného: JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Mestská časť Staré Mesto, proti žalovanej: M. J., W.. XX.XX.XXXX, F. XXX XX T. XX, o zaplatenie 5009,69 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 4.121,53 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.967,23 eur od 02.08.2016 do zaplatenia, a to v lehote 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

II. Žalobu vo zvyšku zamietá

III. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 64,54% trov konania, o ktorých výške rozhodne samostatným uznesením vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca (pôvodne Všeobecná úverová banka, a.s.) sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 31.05.2019, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5.009,69 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 5009,69 eur od 02.08.2016, ako aj náhradu trov konania.

2. Pôvodný žalobca žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvorili dňa 17.10.2014 zmluvu o pôžičke evid. č. XXXXXXXX na základe ktorej poskytol žalovanej celkovú sumu pôžičky 5000,- eur. Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 52 mesačných splátkach v sume 151,60 eur. Do dňa spísania žaloby žalovaný uhradila z vyššie uvedenej zmluvy sumu 1.915,85 eur. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, žalobca dňa 26.05.2016 listom vyzval žalovanú k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo, veriteľ dňa 19.07.2016 úver zosplatnil. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 5009,69 eur. Žalobca si zároveň uplatnil zákonné úroky z omeškania.

3. Uznesením č.k. 32Csp/51/2019-31 zo dňa 23.09.2019 tunajší súd pripustil zmenu subjektu konania na strane žalobcu tak, že z konania vystúpil pôvodný žalobca a na jeho miesto vstúpil ako žalobca spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Mestská časť Staré Mesto.

4. Žalovanej bola doručená žaloba dňa 24.10.2019 spolu s výzvou na vyjadrenie k žalobe. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila v lehote, ani dodatočne.

5. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa sporové strany nedostavili, pričom neospravedlnili svoju neúčasť na pojednávaní. Súd vykonal dokazovanie, žalobou čl. 1 - 3, Notárskou zápisnicou čl. 4 - 8, prehľadom splátok čl. 10, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti čl. 11, predžalobnou upomienkou čl. 11, doručenkou čl. 12, zmluvou o poskytovaní služieb čl. 13 - 14, zmluvou o úvere čl. 14 - 16, oznámením o postúpení pohľadávky čl. 24, ako aj ďalšími listinami o postúp. pohľadávky čl. 26 - 27, návrhom na zmenu čl. 30.

7. Súd konštatuje, že v konaní nebolo sporné uzavretie zmluvy, poskytnutie úveru, ani rozsah jeho splatenia, nakoľko žalovaná žiadne žalobcom tvrdené skutočnosti nerozporovala a teda všetky žalobcom tvrdené skutočnosti v konaní boli nesporné. Súd ďalej konštatuje, že žalovaná nevyužila možnosť zúčastniť sa pojednávania, napriek riadnemu predvolaniu. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav: Právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 17.10.2014 Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanej úver v sume 5000,- eur, ktorú sa žalovaná zaviazala splácať v 60-tich mesačných splátkach vo výške 143,63 eur. Celková čiastka bola uvedená v sume 8374,80 eur a RPMN vo výške 25%. Žalovaná vychádzajúc z Prehľadu splátok a úhrad, zaplatila do vyhlásenia rozhodnutia celkovo sumu 1915,85 eur. Súd vypočítal splátkový kalendár v súlade s parametrami úveru, tak ako bol schválený (viď čl. 32). Z obsahu splátkového kalendára plynie, že pri riadnom splácaní, by predstavovala nesplatená istina pohľadávky pri splatnosti 19 splátky (splatnej dňa 20.05.2016) sumu 3.967,23 eur. Žalovaná bol vyzvaná žalobcom na zaplatenie pohľadávky výzvou zo dňa 26.05.2016, ktorá jej bola doručená na adresu podľa zmluvy, pričom právny predchodca žalobcu úver v celom rozsahu zosplatnil, čo následne oznámil žalovanej (viď čl. 11).

8. Súd vec posúdil podľa nasledovných ustanovení právnych predpisov.

9. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

10. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

11. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa ustanovenia § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

13. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

14. Podľa § 9 ods. 2 písm. i) až k) zákona č. 129/2010 Z.z., Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové

sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

15. Podľa § 9 ods. 9 zákona č. 129/2010 Z.z., od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

16. Podľa 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

17. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

18. Právny vzťah založený zmluvou o poskytnutí úveru je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 488 a nasl.) a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru, resp. aj § 497 Obchodného zákonníka, keďže právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy o poskytnutí úveru vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože mu bol poskytnutý spotrebiteľský úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat legi generali*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade sú ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., majú prednosť pred všeobecnou úpravou, súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi zmluvy podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pričom konštatuje, že nezistil takú absenciu náležitostí zmluvy, ktoré by odôvodňovali jej posúdenie ako bezúročnej a bez poplatkov. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba by bola podaná dôvodne v celom rozsahu dôvodne na základe nižšie uvedeného. Právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli zmluvu o úvere, ktorá má charakter spotrebiteľskej zmluvy, na základe uzatvorenej zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver vo výške 5000,- eur a žalovaná sa zaviazala vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky vrátane dojednaných úrokov z úveru. Nakoľko súd posúdil obsah úverovej zmluvy ako súladný s ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z.z., tak konštatuje, že žaloba je čiastočne dôvodná. Súd konštatuje, že podľa výpočtu zostatku úveru vid' č.l. 32 predstavovala pohľadávka žalobcu na istine k 20.05.2016 sumu 3.967,23 eur, ktorú súd vypočítal ako zostatok nesplatenej nezosplatenej istiny k uvedenému dátumu. Pri výpočte použil súd metódu výpočtu, kde s každou splátkou klesá istina úveru. Súd teda konštatuje, že v máji 2016, t.j. tri roky pred podaním žaloby bol úver nesplatený a nesplátný v rozsahu sumy 3.967,23 eur. Súd konštatuje, že žalobca sám tento výpočet v konaní nevykonával, avšak podľa predloženej úverovej zmluvy a prehľadu splácania bolo možné uvedené preskúmať a vypočítať zo strany súdu a teda stanoviť uvedenú sumu 3.967,23 eur. Súd súčasne konštatuje, že uvedená úroková sadzba v zmluve vo výške 25% bola uvedená nesprávne a správne mala byť pri výške splátky 139,58 eur bez poistenia (v sume 4,05 eur) uvedená hodnota 22,52% ročne, čomu zodpovedá aj správne uvedená hodnota RPMN 25% bez poistenia pri výške splátky 139,58 eur. V uvedenom rozsahu súd považuje žalobu za dôvodnú, a preto uvedenú sumu priznal žalobcovi ako dôvodnú. Nakoľko je žalovaný súčasne v omeškaní s plnením pohľadávky v časti sumy 3.967,23 eur od 02.08.2016, t.j. od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti (ktorá v konaní bola taktiež nesporná), priznal súd žalobcovi nárok aj na zaplatenie zákonného úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.967,23 eur od 02.08.2016 do zaplatenia. Súd ďalej žalobcovi priznal úroky z úveru (zistená reálne dohodnutá sadzba 22,52% ročne) za obdobie od 30.05.2016 do 01.08.2016, ktoré boli v konaní uplatnené, a ktoré súd vypočítal na sumu 154,20 eur. Súd teda žalobcovi priznal celkovo sumu 4.121.53 eur (tvorenú istinou úveru v sume 3.967,23 eur a úrokmi z úveru od

30.05.2016 do 01.08.2016, t.j. v sume 154,20 eur) spolu s úrokmi z omeškania z dlžnej istiny vo výške 5% ročne zo sumy 3.967,23 eur do zaplataenia. V konaní však bol uplatnený širší nárok, a to suma 5.009,69 eur, pričom rozdiel sumy 4121,53 eur a 5009,69 eur je tak tvorený istinou splátok splatných pred 30.05.2016 ako aj úrokov z úveru z nich. Súd však od 05.12.2018 je povinný prihliadnuť na premlčanie podľa § 54a OZ, nakoľko v spotrebiteľských veciach je následne premlčaná pohľadávka nevymáhateľná. Preto súd vec posúdil aj podľa nižšie uvedených ustanovení zákona.

19. Podľa § 54a OZ, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahraďiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

20. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

21. Podľa § 101 ods. 1 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

22. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

23. Podľa § 122 OZ, lehota určená podľa dní začína sa dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Polovicou mesiaca sa rozumie pätnásť dní. Koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, pripadne koniec lehoty na jeho posledný deň. Ak posledný deň lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

24. Podľa § 156 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, (ďalej len „CSP“), konanie sa začína doručením žaloby alebo doručením návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia súdu.

25. Súd v súlade s §54a OZ súčasne skúmal premlčanie prípadného nároku žalobcu, pričom musí konštatovať, že nárok žalobcu je premlčaný v rozsahu splátok splatných do 20.05.2016 vrátane, a preto žalobcovi prináleží len nepremlčaná istina úveru vo výške 3.967,23 eur, ktorej súd zistenie opísal v ods. 18 odôvodnenia. Súd konštatuje, že nová úprava premlčania podľa OZ, je v zásade svojou povahou preklúzia s výnimkou toho, že dlžník by takýto dlh mohol uznať, hoc ani v tomto prípade premlčaním právo nezaniká (plnenie nevytvára naturálnu obligáciu), iba sa závažne oslabuje. Súd uvádza, že základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práva im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania, resp. povinnosť súdu v zmysle citovaného ustanovenia z úradnej povinnosti prihliadnuť k premlčaniu a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať u súdu svojho práva. Trojročná premlčacia doba pri splátkach splatných do 20.05.2016 uplynula dňa 21.05.2019, pričom žaloba bola na súde podaná až 30.05.2019, t.j. po uplynutí trojročnej premlčacej doby pri splátkach splatných do 21.05.2016. Súd súčasne konštatuje, že so splátkou sa premlčuje aj príslušenstvo v podobe úrokov, poplatkov za poistenie, vedenie účtu, t.j. premlčuje sa splatná istina aj príslušenstvo súčasne. Súd uvádza, že od účinnosti právnej úpravy § 52 OZ od 01.04.2015 je výslovne aj zákonom určené, že premlčanie v spotrebiteľských vzťahoch sa posudzuje podľa ustanovení OZ a nie Obchodného zákonníka. Súd konštatuje, že už však v predchádzajúcej súdnej praxi v spotrebiteľských vzťahoch sa uplatňovala premlčacia doba podľa OZ, t.j. všeobecná trojročná lehota. Súd k aplikácii občianskeho práva pri premlčaní uvádza, že dualistický systém záväzkového práva na Slovensku je určitá anomália medzi právnymi poriadkami (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od

zmluvy a pod). Aplikovaná prax síce ukazuje, že aj takýto stav môže dlhodobo fungovať (od 1.1.1992), avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na premlčanie v typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi biznismenmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia. (porov. tiež 5MCdo 20/09). Nič na tom nemení ani skutočnosť, že samotný zmluvný vzťah založený medzi veriteľom a dlžníkom je tzv. absolútnym obchodno-závazkovým vzťahom, ktorý sa riadi režimom Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu zmluvných strán. Súd vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti žalobu v časti o zaplatenie splátok splatných do 21.05.2016 ako nedôvodnú zamietol z uvedeného dôvodu. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody (premlčanie časti nároku), súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná len čo do sumy sumu 4.121,53 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.967,23 eur od 02.08.2016 do zaplatenia ako zostatku nepremlčanej istiny a úrokov, a preto žalobe v tejto časti vyhovel a vo zvyšku požadovaného nároku žalobu zamietol.

26. Podľa § 232 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z.z., lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

27. Súd konštatuje, že vzhľadom na výšku priznanej sumy umožnil žalovanej splatiť dlh v dlhšej primeranej lehote, a to 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

28. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

30. Súd o trovách konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 2 CSP. Žalobca bol úspešný vo výške 82,27 % vypočítané ako suma 4121,53 € (priznaný nárok) je 82,27% zo sumy 5009,69 eur, ktorá bola žalovaná. Žalovaná má tak úspech vo výške 17,73%, t.j. celkový úspech žalobcu po odpočítaní úspechu žalovanej je 64,54% (82,27% úspech žalobcu mínus úspech žalovanej 47,21=17,73%), preto mu vzniklo právo na náhradu trov konania v rozsahu 64,54%, ktoré aj súd priznal. O výške náhrady trov konania rozhodne vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Podanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný nespĺní povinnosť uloženú mu týmto rozsudkom, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.